

ಕವಿತೆ

ಮನಸು ಕಲ್ಲೀ...

ನಿಜ ಕಚೋರ ಹುಡುಗ
ನಾನು ಅದೇ ಹಳೆಯ ಪಾಳು
ದೇವಳಿದ್ದ
ಕಲ್ಲು ಮೆಟ್ಟಿಲೇ ನಿಜ...
ನೀನು ನನ್ನದೆಯ ಮೇಲೆ
ಕಾಲಿಟ್ಟೇ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿದ್ದು
ಮರೈಹೋಯಿತೇನು
ಬೇಕಿದ್ದರೆ ತಿರುಗಿ
ನೋಡೊಮೈ...

ನನ್ನದೆಯ ಮೇಲೆ ಕಾಲಿಟ್ಟವರು
ಯಾರೂ ನನ್ನ ನೆನೆಟಿಟ್ಟಿಲ್ಲ,
ನಾನೂ ಯಾರ ಹೆಚ್ಚಿಗುರುತನ್ನೂ
ಉಳಿಸಿಹೊಂಟಿಲ್ಲ...
ಬೇಕಿದ್ದರೆ ಕೇಳಿ ನೋಡು
ಗರ್ಭಗುಡಿಯ ಕರೀ
ದೇವರಾ ಶಾಡ
ನನ್ನ ತುಳಿದೇ ಹೋಗಿದ್ದು,
ತನ್ನ ಹೆಚ್ಚಿಯ ತಾನೇ
ಅಳಿಸಿ ಹೋಗಿದ್ದು...

ದೇವರ ಕೆತ್ತಿಟ್ಟವರೇ
ನನ್ನನ್ನೂ ಕೆತ್ತಿದ್ದು
ನನ್ನ ದೇವರ
ಎದೆಬಯಲಿನೋಳಗೆ ಬರೀ
ಕಗ್ಗಲ್ಲುಗಳನಿಟ್ಟು...
ನನ್ನೊಳಗೆ ಮಾತ್ರ
ಹೂ ಮನಸನಿಟ್ಟು
ಮೋಸಮಾಡಿದರು...

ಕತ್ತಲ ಹಸೇ ರಾತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ
ಬೆತ್ತಲೇ ದೇವರು ಬಂದು
ನನ್ನ ಮೇಲೊರಗಿದ್ದು
ಮುಗಿಲಿಗಷ್ಟೇ ಗೊತ್ತು...

ಹೀಗೆ ಅದೆಪ್ಪೋ ಇರುಳುಗಳು
ಮೈಹೋಸೆದ ನನ್ನ ಮೇಲೆ
ಸೂಳೆಯ ಮೈಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು
ಮಲಿನವಾಗಿದೆ.

ಯಾವ ಮಂತ್ರ ತಾನೇ
ದೇವರು ಮಾಡಿದ ಮಲಿನತೆಯನ್ನು
ಮತ್ತೆ ಮಾಡಿಮಾಡಬಲ್ಲದು...
ಎಲ್ಲ ಹೇಳಬೇಕಿತ್ತು ನಾನು
ಶಗ್ಗ ನಿನ್ನ ದುರು
ಹೇಳಬೇಕನ್ನು ವ ನನ್ನ
ಹಂಪಾಹಿಗಳಿಗೆ ಬಾಯಿಲ್ಲ.
ಕೇಳಬೇಕಾದ ನಿನ್ನೋ
ಜಾಣಕಿವುಡು...

● ಕಂಠ ಚೆಂಡೂರ್

ದೇಶಾಂಗ 2017

Democracy